

ning, måtte i ett exemplar tilldelas hvarje sockens kommunalstyrelse.

Om remiss af denna motion till vederbörligt utskott anhålles vördsamligen.

Carl Orre.

N:o 19.

Af C. Orre: Om aflåtande af underdånig skrifvelse, rörande reglering mellan pastorer och komministrar af de pastorala göromålen.

Genom tvänne Kongl. resolutioner, den ena af den 21 September 1850 och den andra af den 23 Mars 1855, har Kongl. Maj:t, i afseende å vissa göromål, tillhörande pastoralvården, tillåtitt och förordnat, att komministrarne inom Upsala och Kalmar stift, till underlättnad för allmänheten och till förekommande af onödiga resor och besvär för inneväranne inom aflägsna annexförsamlingar, må tillhandagå allmänheten beträffande en del af de bestyr, hvori presterskapets biträde måste anlitas. Fördelarne här af för sockneboerne, synnerligen i glest bebodda trakter, der afståndet till pastor utgör flera mil, torde få anses lika uppenbara, som det innefattar en onödig omgång, att den ene ordinarie tjänstemannen, pastor, skall lemna den andre, komministern, tillåtelse att utöfva sådana bestyr som t. ex. vigsel, begrafning, barndop, utfärdandet af åtskilliga attester m. m., deri den sednare eger lika kompetens som den förre. Båda aflönas af kommunerna, hvilka alltså borde få ega skäligen anspråk att med minsta besvär erhålla det presterliga biträde som kan äskas, och ehuru komministrarne äro minst väl lottade i afseende å inkomster, torde så mycket mindre kunna ifrågasättas deras benägenhet att, hvar och en inom sin församling, betjena sockenboerne i afseende å vissa pastorala göromål, som derigenom ett gynnsamt tillfälle bereddades dem att inöfva dylika göromål och på samma gång vinna kännedom om och intränga i förhållandena inom de socknar, der de såsom ordinarie komministrar äro anställda och såsom sådane redan nu för sina tjänsteåtgärder ansvara, för att icke tala om den större utsigt komministrarne härigenom vunne att ernå befördran å den be-trädda banan.

I anledning af hvad jag sålunda i korthet anført, får jag härmed vördsamt motionera,

att Riksdagen behagade besluta aflåtandet af en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t samt deri anhålla, att Kongl. Maj:t täcktes, beträffande rättigheter och skyldigheter emellan pastorer och komministrar i handläggningen af vissa pastorala göromål, meddela inom Rikets öfriga stift likadana föreskrifter, som dem hvilka redan äro inom Upsala och Kalmar stift medgifna genom ofvannämnda tvänne resolutioner af den 21 September 1850 och den 23 Maj 1855, med den vidare utsträckning som Kongl. Maj:t kan finna vara skälig, lämplig samt för det allmänna nyttig och beqvämlig, utan att ingripa i presterskapets privilegier.

Anhållandes jag vördsamt om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott, hvarest förenämnda tvänne Kongl. resolutioner, tillgängliga i Kongl. Ecklesiastikdepartementet, af mig, om så erfordras, skola tillhandahållas.

Carl Orre.

N:o 20.

Af Herr C. Orre: Om åtskilliga ändringar i författningarne rörande exsekutionsväsendet.

För de landsstatens tjänstemän, hvilka handhafva exekutiva ärenden, har det länge utgjort ett bekymmer, att tydliga föreskrifter i gällande författningar saknas, huru rätteligen förfaras bör vid utförandet af de mångskiftande ärenden, som höra till omfånget af exsekutionsväsendet. Följden har ock blifvit den, att länsstyrelserna, hvar och en inom sina respektive län, nödgats i vissa afseenden meddela partiela stadganden, hvilka ofta befunnits stå i strid med hvarandra; att fordringsegare och gäldenärer sinsemellan råkat i flerfaldiga kostsamma och tidsödande tvister; att å ena sidan fordringsegaren ofta blifvit uppehållen i sin rätt och